

המקרה של יעדן ורתם

מאת: נטע סילוני

לָלָה הַבִּיטָה מֵהֶרְמָזוֹר אֶל מִגְרֵשׁ הַמְשָׁחָקִים. "תִּרְאוּ כִּמָּה פְּרָחִים, כִּמָּה צְבָעִים!" הִתְלַהֲבָה. תָּמִיד כְּשֶׁהָאֵבִיב מֵגִיעַ, לָלָה מִתְרַגֶּשֶׁת מֵהַצְּבָעִים שֶׁמִּקְשָׁטִים אֶת הַנוֹף.

רֵאשׁ-רֵאשׁ הַצְּטָרֵף אֵלֶיהָ וְנִסָּה לְסַפֵּר כִּמָּה צְבָעִים הוּא רוֹאֶה: "כֹּחַל, סָגַל, צָהָב, אָדָם, וְרֵד - קִשָּׁה לְסַפֵּר. כָּל הַצְּבָעִים הִגִּיעוּ לְמִגְרֵשׁ שְׁלֹנוּ!" אָמַר.

נוֹנוּ לֹא חָכְהָ לְתוֹצְאוֹת הַסְפִירָה. הוּא מֵהֵר לְצֹאת לְמִגְרֵשׁ, לְרֹאוֹת מִי הִגִּיעַ לְשַׁחַק. נוֹנוּ יוֹדֵעַ שֶׁכְּשֶׁלָּלָה מִתְחִילָה לְדַבֵּר עַל הַפְּרָחִים בְּחוּץ, סִימָן שֶׁאֲחֵרֵי הַצְּהָרוֹן הַהוֹרִים יָבִיאוּ אֶת הַיְלָדִים לְשַׁחַק בְּמִגְרֵשׁ.

הִיָּה נָעִים בְּחוּץ, לֹא חָם מְדִי וְלֹא קָר מְדִי, וְנוֹנוּ עֲצָם אֶת עֵינָיו וְנָתַן לְשִׁמְשׁ לְלִטֵּף אוֹתוֹ. צָעָקָה הַפְּרִיעָה לוֹ לְהִשְׁתַּיֵּף. "רְתֵם! חֲכִי לִי, רְתֵם!" נוֹנוּ פָּקַח אֶת עֵינָיו וְרָאָה אֶת רְתֵם מְדַלְּגֵת בֵּין הַפְּרָחִים, וְאֶת סִבְתָּא מְנִסָּה לְמַהֵר בְּעִקְבוֹתֶיהָ.

נוֹנוּ יוֹדֵעַ לְמָה רְתֵם מְמַהֶרֶת. הַחֲבָרִים שֶׁלָּהּ כָּבֵר שִׁחְקוֹ בְּמִגְרֵשׁ. הִיא רָצְתָה לְהַצְּטָרֵף אֵלֶיהֶם כִּמָּה שִׁיּוֹתֵר מֵהֵר. רְתֵם דִּלְגָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר מֵהֵר עַד שֶׁמִּמָּשׁ רָצָה, וְסִבְתָּא בְּעִקְבוֹתֶיהָ.

מֵהַכּוּוֹן הַשְּׁנִי הִגִּיעַ עֵדוֹן. הוּא הִחְזִיק בְּיָדָיו כְּדוֹר. גַּם הוּא רָאָה אֶת רְתֵם מְמַהֶרֶת לְכוּוֹן הַחֲבוּרָה.

"רְתֵם, קְרָא עֵדוֹן לְעִבְרָה. "רוֹוֹוֹתֵם!" רְתֵם נוֹפֶפֶה לוֹ לְשִׁלוֹם. עֵדוֹן רָצָה לְהַחְזִיר לָהּ שְׁלוֹם, וְהָרִים אֶת יָדוֹ בְּנִפְנוּף. בְּאוֹתוֹ רָגַע נֶפֶל הַכְּדוֹר מִיָּדָיו וְהַחֵל לְהִתְגַּלְגֵּל לְכוּוֹן הַכְּבִישׁ. עֵדוֹן רָץ אֶל הַכְּדוֹר.

"תִּזְהָר, עֵדוֹן, קְרָא רְתֵם. "אֵל תְּרוֹץ לְכָבִישׁ!"

נוֹנוּ דָּאָג. הוּא רָאָה אֶת עֵדוֹן רָץ אֲחֵרֵי הַכְּדוֹר לְכוּוֹן הַכְּבִישׁ, וְלֹא יָדַע אִיךָ לְעַצֵּר אוֹתוֹ.

"מָה עוֹשִׂים?" חָשַׁב. "אִיפֹה לָלָה וְרֵאשׁ-רֵאשׁ? לְמָה הֵם לֹא כָּאוֹן?" אָבֵל עוֹד לְפָנֵי שְׁסִים אֶת הַמְחֻשְׁבָּה, לָלָה וְרֵאשׁ-רֵאשׁ הוֹפִיעוּ בֵּין הַפְּרָחִים.

"מסכן, זה מסכן איר שיעדן רץ אחרי הכדור, אמרה ללה. "אנחנו חייבים לעצור את הכדור. בואו מהר!"

לה, ראש-ראש ונונו קפצו מהר קדימה ועצרו בידיהם את הכדור, ממש רגע לפני שהגיע לשפת המדרכה.

עדן כמובן לא ראה אותם, אבל את הכדור שנעצר הוא ראה.

"איזה מזל... נשמה רתם לרוחה. "זה היה מסכן מאוד..."

"זה הכדור החדש שלי, אמר עדן. "לא רציתי לאבד אותו."

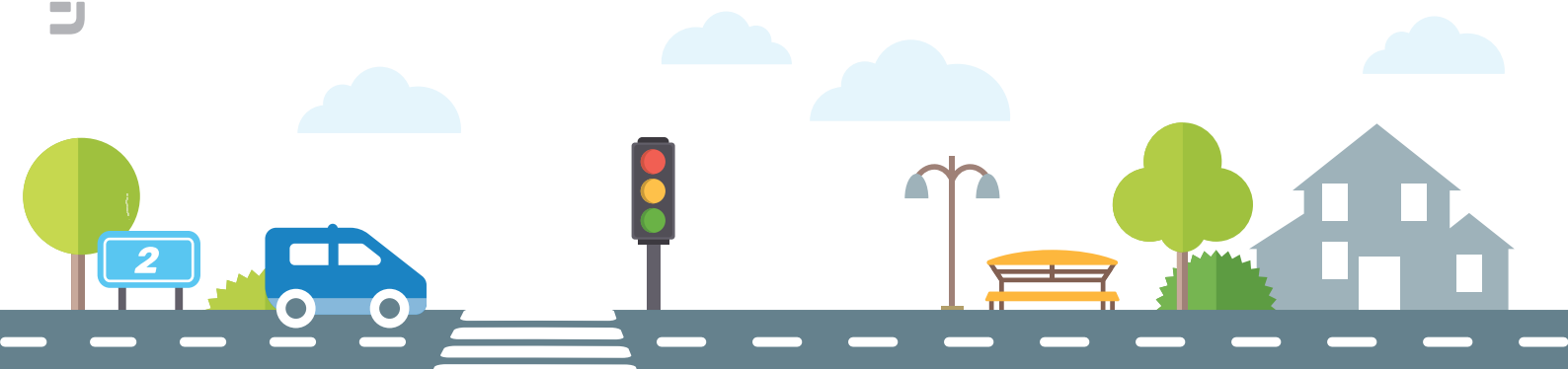
"יש לי עצה בשבילה, הציעה רתם. "אל תקח אותו ביד. קח את הכדור בתוך שקית, וכה הוא לא יתגלגל לך מהידים."

עדן הנהו. "נכון, זה כלל חשוב ששכחתי. אבל יותר לא אשכח אותו," אמר.

עדן ורתם הצטרפו לילדים שבמגרש, וכלם שחקו יחד בכדור.

"את כל כך חכמה, ללה. מזל שהגעתם בזמן, אמר נונו.

"נכון. ואתה בטח תעלם בזמן, אמר ראש-ראש, אבל עד שסיום את המשפט, נונו כבר היה במקום לגמרי אחר..."

פעילויות בעקבות הסיפור (פעילויות אותן יש לפרוס על פני שני מפגשים)

המטרה בפעילויות אלו להדגיש את חשיבות הכלל " כדור לוקחים בשקית ולא ביד" כחלק מכללי הבטיחות בשעות הפנאי.

1. שיחה:

כל ילד יספר מה הוא הכי אוהב לעשות הפנאי.

אפשר לערוך כמה סבבים בהם הילדים משלימים, כל אחד בתורו, את אותו המשפט:

- בשעות הפנאי בדרך כלל אני.....
- אני הכי אוהב לשחק ב....
- כיף לי לשחק עם....
- אני מקפיד לשמור על....

גילאי 6-8: אפשר לתת להם למלא תעודת זהות אישית של שעות הפנאי שלהם.

אפשר לתלות במרחב דפים גדולים, בכל דף משפט להשלמה. הילדים יעברו בין הדפים וישלימו את המשפטים. אח"כ מקריאים את כל המשפטים ברצף.

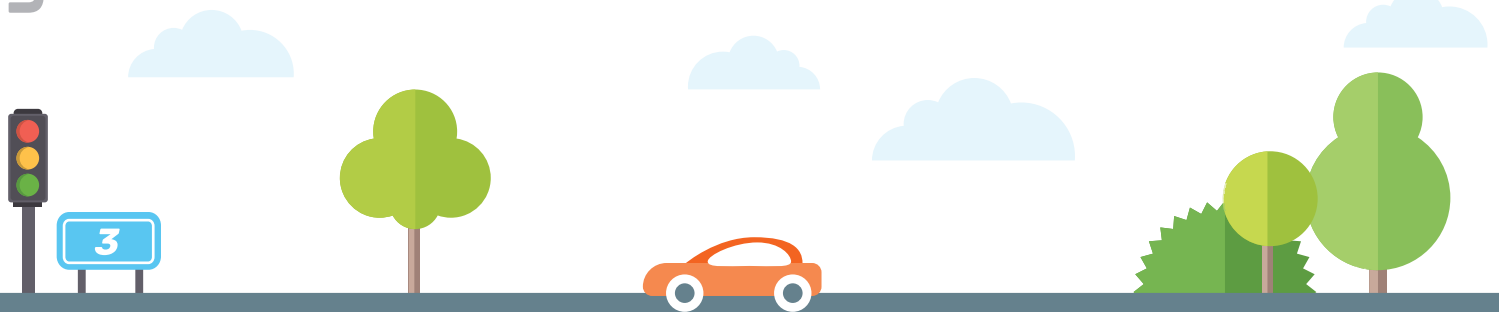
2. משחק: "נכון או לא נכון" - ידיים על הראש ראש - בעקבות הסיפור

הקריאו את המשפטים הבאים. כשהתשובה היא "נכון" - הילדים יניחו ידיים על הראש.

כשהתשובה היא "לא נכון" - הילדים יניחו את הידיים על הברכיים.

- כשיוצאים לשחק, כדאי לשחק במגרש המשחקים
- כשיוצאים לשחק, כדי לשחק בכביש
- אם לוקחים כדור, הכי בטוח לקחת אותו בידיים

- אם לוקחים כדור, הכי בטוח לקחת אותו בשקית
- גם כשפוגשים חברים צריך להמשיך להיזהר בדרכים
- אם משחקים בכדור צריך לשחק רחוק מהכביש
- אם משחקים בכדור צריך לשחק קרוב לכביש
- כשמשחקים במגרש נעים לשתף את כולם
- כשמשחקים בכדור נעים לשתף את כולם

3. פעילות במחברת - דף עבודה - מצ"ב

- לגילאי 3-5: הקריאו את הכותרות, הילדים יציירו בהתאם ויוסיפו ציור בנושא בעמוד ריק.
- לגילאי 6-8: הילדים הקוראים יקראו בעצמם את ההוראות ויציירו או יכתבו בהתאם. בעמוד הריק יכתבו או יציירו סיפור דומה שקרה להם.

4. יצירה: שקית לכדור

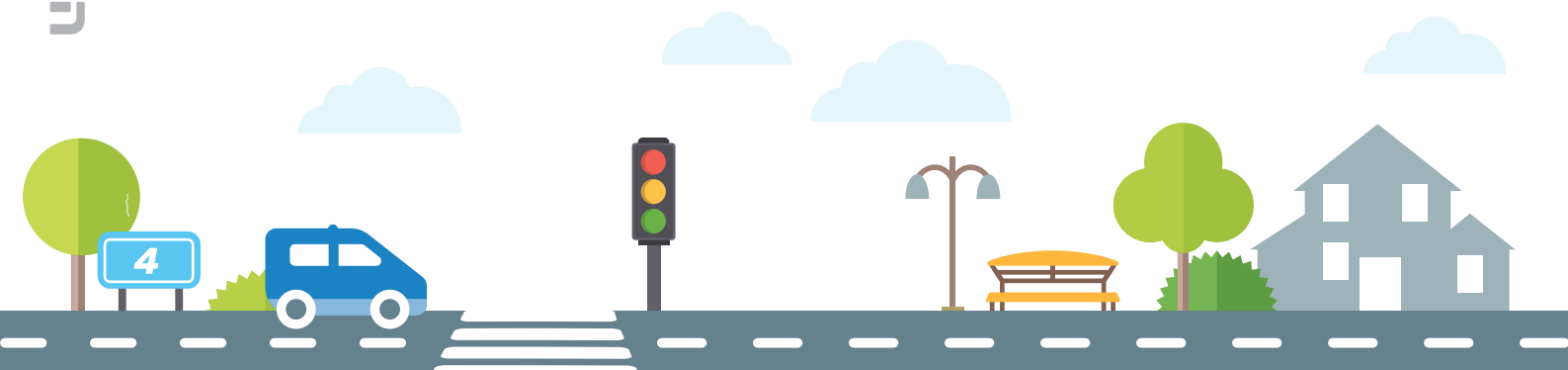

- בקשו מהילדים להביא שקיות, רצוי שקיות מבד (או שקיות רגילות).
כל ילד יקשט בצבעי גואש את השקית שלו ויכתוב עליה "שקית הכדור שלי".

5. משחק ויצירה: בלונים צבעוניים

- חלקו לילדים בלונים בצבעים שונים. הילדים יקשטו את הבלונים במדבקות צבעוניות. עם הבלונים המקושטים אפשר לשחק: מסתדרים במעגל. כל הילדים מקפיצים את הבלון באוויר לצלילי מוזיקה ברקע. כשהמוסיקה נפסקת, כל אחד מנסה לתפוס את הבלון שלו ולחזור למעגל. כשהבלון בורח, מדברים על בסכנה בכדור שבורח בזמן משחק בחוץ.

6. החבילה עוברת:

עוטפים כדור בעיתונים. המשימות של החבילה קשורות למשחקי כדור וזהירות בשעות הפנאי.

7. משחקים בכדור

עמדו בחוץ במעגל. באמצע יעמוד ילד אחד. הילדים האחרים יתמסרו ביניהם - אסור למסור את הכדור לילדים שעומדים צמוד אלי. על הילד שעומד במרכז לתפוס את הכדור. אם הצליח - אומר כלל בטיחות אחד בשעות הפנאי והוא מצטרף למעגל. הילד שאת המסירה שלו תפס - ייכנס למרכז המעגל.

8. משחק: משחקים בכדור 2

הניחו דלי במרכז המעגל. כל ילד, בתורו, ינסה לקלוע אל הדלי. מי שקולע - יספר על איזה כלל שמר השבוע. מי שלא קולע - יספר על איזה כלל שכח לשמור.

9. יצירה - ברכה לאביב עם פרחים מיובשים

שלב א': יוצאים לקטוף ביחד פרחי בר (הזדמנות לדבר על פרחים מוגנים לעומת פרחי בר). את הפרחים מניחים בין שני דפי עיתון אותם מכניסים תחת כמה ספרים או ספר עב כרס.

שלב ב': לאחר שבוע מוציאים את הפרחים ומקשטים בעזרתם ברכות מבריסטולים צבעוניים שהילדים יכינו זה לזה. לקטנים כיתבו מראש: אני מאחל/ת לך שתזכור בכל עונות השנה לשמור על כללי הבטיחות בשעות הפנאי. הגדולים יכתבו בעצמם ואף יוסיפו ברכות משלהם.

הילדים יעניקו את הברכות זה לזה.

10. ביחידה זו אפשר גם:

לדבר על עונות השנה, על פרחים, על שיתוף ילדים במשחק.

11. קריאת סיום

(לפי הקצב של הו- הא- מה קרה, 3 פעמים):

מה כולנו מבטיחים? להיזהר בדרכים!

